JE MAINTIENDRAI.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel LXI. ZATERDAG den 2den AUGUSTUS 1873. No. 31.

GEMENGDE BERICHTEN.

— In 't Lagerhuis bracht de heer M'Arthur eene motie uit, strekkende om 't wenschelyk te verklaren dat de Britsche Regeering de souvereiniteit of althans 't protectoraat aanvaarde over de Fidji-eilanden. Er was geen ander middel — zóó betoogde de spreker — om in die streken den slavenhandel te onderdrukken, en orde en vrede in 't algemeen te handhaven.

Tot goed begrip van deze motie, dient men te weten dat, luidens de jongste berichten, de toestand op de Fidji-eilanden vry onrustbarend is. Met korte trekken laat zich de staat van zaken aldaar beschryven als volgt:

Op den Fidji-archipel wonen tegenwoordig ruim 5000 blanken, voor 't meerendeel Britsche onderdanen, die langs de kust van de twee grootste eilanden der groep, Viti Levu en Vanua Levu, suiker- en katoen-plantages hebben aangelegd. De groep staat in naam onder 't beheer van den tot 't Christendom bekeerden koning Thakombau. In werkelykheid echter oefent deze vorst slechts gezag uit over zyn mede-gedoopte landgenooten. Met dezen leefden de Europeesche planters op een goeden voet. Maar in 't binnenland van Viti Levu, dat zeer woest en bergachtig is, huizen talryke stammen cannibalen, onafhankelyk onder hun eigen hoofden. Deze cannibalen, tegen welke koning Thakombau machteloos is, zyn onlangs begonnen de Europeanen aan de kust te bestoken; — plantages werden afgeloopen, en een paar familien op 't wreedaardigst vermoord. De planters beraamden nu maatregelen tot onderlinge verdediging; — zy maakten gemeene zaak, wapenden hunne arbeiders, en dreven de wilde horden naar hun bergen terug. Dit nu was niet naar den zin van de Fidjische Regeering. Nayverig op zyn gezag, heeft Koning Thakombau (wiens Ministers trouwens byna allen Europeanen zyn), zyn onderdanen verboden aan den stryd tegen de bergbewoners deel te nemen, en den planters aangekondigd, dat hy alleen bevoegd was om de orde in zyn eiland te herstellen. Kort daarop werd wederom eene plantage door de wilden aangevallen; — de arbeiders, beangstigd door Thakombau's bedreigingen, wierpen hunne wapens weg en verscholen zich in 't bosch — en de eigenaar met zyn geheele gezin werd geslacht. De verbitterde planters begrepen nu, dat zy zich geheel op eigen krachten moesten verlaten. Zy hernieuwden hun defensief verbond, en verklaarden zich zelfs onafhankelyk van Thakombau en zyn Gouvernement. 't Gevolg is, dat zy zich thans tusschen twee vuren geplaatst vinden: hun wilde bespringers aan den eenen, en de zoogenaamde Fidjische Regeering aan den anderen kant.

Men ziet 't —, een krachtig optredende bemiddeling ware daarginds niet overbodig. Er is bovendien op gewezen, dat Engeland geen enkel station in de Stille Zuidzee bezit, en dat het er toch een behoeven zou, nu 't stilzwygend de taak aanvaard heeft van te waken tegen den gruwelyken koelie-handel in die wateren. Desniettemin heeft 't Parlement ook in deze zich gehouden aan de politiek van non-interventie—, gewis nog gedachtig aan de pynlyke ondervinding, in Nieuw Zeeland opgedaan. Met 86 tegen 50 stemmen werd de motie van den heer M'Arthur verworpen. De Europeanen op de Fidji-eilanden zullen zich nu moeten troosten met de gedachte, dat wie zichzelf helpt, gewoonlyk 't best geholpen wordt.

— De Londensche bladen toonen zich niet ten onrechte gevoelig over den toon, dien de Russische pers aanslaat met betrekking tot 't onthaal van den Shah in Engeland. Dat schitterend onthaal zou, volgens sommige Russische organen, meer getuigen van spytigheid jegens Rusland, dan van vriendschap voor den Schah. Engeland zou daarmee niets bedoelen, dan by den Schah een witten voet te verkrygen, en by dien vorst den invloed van Rusland te ondermynen.

— De Schah heeft een prachtigen degen aan den hertog van Cambridge ten geschenke gezonden.

— Uit Cadix wordt aan de Engelsche bladen gemeld, dat 't spaansche Admiraliteitshof uitspraak heeft gedaan in zake de aanvaring tusschen de *Murillo* en de *Northfleet*. De bemanning van de *Murillo* is vrygesproken en uit de gevangenis ontslagen. En den kapitein van 't vaartuig is geen andere straf opgelegd, dan dat zyn certificaat als scheepgezagvoerder voor den tyd van een jaar geschorst is, " wegens 't aanvaren van een o n b e k e n d schip, zonder aan den in nood verkeerenden hulp te verleenen."

— Den 20sten Juni werd te St. Petersburg het volgend bericht van de expeditie naar Khiwa ontvangen:

Generaal Kaufmann veroverde den 23sten Mei al strydende de vesting Kasarasp aan den linkeroever van de Amu-daria (Oxus). De vyand vluchtte met achterlating van 3 kanonnen en ammunitie.

Luidens de jongste berichten, die de *Times* van zyn correspondent te Berlyn ontving, bevond zich de kolonne van generaal Kaufmann op 1 Juli te Hanki, eene stad op slechts 25 Eng. mylen afstand van Khiwa. Reeds waren in verscheiden ontmoetingen de troepen van den Khan verslagen.

— Een telegram uit Taschkent meldt dat de Khan van Khiwa heeft gecapituleerd en dat Khiwa door de Russen bezet is.

— Geenszins om niet heeft Rusland 't tractaat van 1854 opgezegd. Een der duurbevochten resultaten van den Krim-oorlog is voor de Westersche Mogendheden teloor gegaan: — Rusland bezit weder eene aanzienlyke vloot op de Zwarte Zee.

Deze overweging moet zich opdringen by 't lezen van een telegram dat de *Times* uit Berlyn ontving, meldende dat, in tegenwoordigheid van den Grootvorst Konstantyn, te Nicolaiev 't pantserschip *Novogorod* feestelyk te water werd gelaten, en dat tegelykertyd aldaar de plechtige onthulling plaats had van een standbeeld van admiraal Greig, den bouwmeester van de eerste Russische flotille op de Zwarte Zee. In antwoord op de gelukwenschingen van de Admiraliteit, seinde de Grootvorst 't volgende naar St. Petersburg: — " Hartelyk dank! 't Te-water-laten en de onthulling slaagden naar wensch. God zegene de wedergeboorte van onze vloot op de Zwarte Zee!"

— De gemeenteraad van Parys heeft den 26 Juny de vereischte gelden bewilligd om den Schach van Perzie op waardige wyze te ontvangen.

— Naar het gerucht wil zou de ex-keizerin Eugénie met haren zoon de Weener tentoonstelling bezoeken.

— Het officieel orgaan van Italie's Regeering deelt het Koninklyk besluit mede, waarby de wet op de opheffing der geestelyke corporatiën in werking wordt gebracht.

— Van welonderrigte zyde wordt ten stelligste ontkend dat door de Oostenrykschc regering eenige stap hoe ook genaamd tegen de Italiaansche wet tot opheffing der geestelyke corporatien in Rome zou gedaan zyn.

— Den 21 Juni ontving de Paus op den gedenkdag zyner aanvaarding van het pontificaat de gelukwenschen van 200 personen. Ook de ex-Koningin Isabella was met hare dochters op de audientie.

De Paus gaf den wensch te kennen dat de ongelukkige Isabella — die tydens de rede van den H. V. wegsmolt in tranen — eenmaal den dag mocht zien aanbreken, waarop een einde kwam aan al 't leed dat haar Vaderland ondervond.

Volgens het *Journal des Débats* is het doel van de reis der ex-Koningin om het herstel van haren zoon op den Spaanschen troon voor te bereiden, met uitsluiting van don Carlos, die beschermd wordt door de party der Jezuíeten. Isabella heeft vele vrienden op het Vaticaan.

Het Consistorie, waarin de Paus nieuwe Bisschoppen zal benoemen, in de plaats van eenige prelaten, die geweigerd hebben de benoeming te aanvaarden, zal niet vóór de maand November gehouden worden.

— Koningin Isabella heeft den 25 Rome verlaten. Zy heeft by 't afscheid den Paus een prachtig juweelen kruis ten geschenke gegeven benevens 20,000 frs. aan Pieters-penningen. Hare dochters stortten 10,000 frs. en gaven den Paus een door haar zelve gewerkt wit zyden koorkleed. Isabella moet over de ontvangst zeer tevreden zyn.

— In eene correspondentie uit Philadelphia van 10 Juny, welke in de *Times* opgenomen is, wordt medegedeeld dat twee invloedryke ingezetenen van Guatimala door den gezant dier republiek aan den President Grant waren voorgesteld geworden en hem hadden medegedeeld dat de bevolking van Guatimala niets liever verlangde dan by de Vereenigde Staten te worden ingelyfd, en dat zy daarom den President kwamen raadplegen over de beste middelen om het gewenschte doel te bereiken. De generaal Grant had aan de bezoekers geantwoord dat het door hem gedane voorstel tot inlyving van San Domingo by het Congres en de natie zoo ongunstig ontvangen was, dat hy geen dergelyk voorstel kon doen, en dat het hem daarenboven voorkwam dat aan de inlyving van Guatimala, hetwelk niet aan de Vereenigde Staten grensde maar daarvan door geheel Mexico afgescheiden was, eerst in eene verre toekomst gedacht kon worden. Het lot van Mexico zelf moest althans vooreerst beslist zyn.

— Onder de vele kolossale yzeren gebouwen, die te New-York verryzen, ziet men in de 4e. Avenue tusschen de 33e. straat het kosthuis voor meisjes en vrouwen uit den werkenden stand, door A. T. Stewart, den bekenden New-Yorkschen manufacturier opgericht. Het uitwendige van het gebouw is geheel gereed. Het heeft een voorgevel van 192 voet, by 205 v. langs de zyden, met zes verdiepingen, te zamen 105 voet hoog. De *rez-de-chaussé* wordt voor 24 winkels ingericht, terwyl het overig gedeelte aan het eigenlyke doel gewyd zal worden. Het doel — zoo zegt het prospectus — is geen winstbejag, maar philantropisch, namelyk om vrouwelyke werklieden, die geen te huis hebben, zoo goedkoop mogelyk kost en woning te verschaffen.

— In China bestaat sedert lang voordat men er in Europa aan dacht, kunstmatige vischteelt. Om het vischryke water niet uit te putten, verzamelen de visschers met de meeste zorg al de geleiachtige kuithoudende massa's, die op het water dryven of aan de kusten gevonden worden, bergen die in eijerschalen en maken de opening met was digt, waarna zy die door *kippen* laten broeden. Na verloop van een bepaald aantal dagen herropenen zy de schaal en leggen die met haar inhoud in door de zon verwarmd water, waarna de kuit snel ontwikkelt. De jonge visch wordt dan zoolang in zuiver en frisch water gehouden, tot zy sterk genoeg is om in den vyver of de rivier te worden gelaten, die men er mede bevolken wil. Zoodoende wordt de kuit-vernietiging door visschen en andere dieren voorkomen.

— Den 24 April heeft Z. Exc. de Gouverneur der Kaapkolonie de nieuwe zitting van het koloniale parlement geopend met eene uitvoerige aanspraak, waarop meer dan gewoonlyk de aandacht gevestigd was, daar dit het eerste parlement is, onder hetwelk het verantwoordelyk bestuur zal werkzaam zyn. De Gouverneur zeide dan ook in den aanhef zyner aanspraak :

" Door onze samenkomst op heden, wordt een nieuw tydsgewricht in de geschiedenis van het parlement der Kaapkolonie ingewyd.

" De akte, welke gy in uwe vorige zitting hebt aangenomen tot wyziging van het bevelschrift omtrent de staatsregeling, heeft de bewilliging van de Koningin in rade erlangd, en daar de last en voorschriften van Hare Majesteit, betreffende de invoering van een verantwoordelyk bewind, ontvangen zyn, stelde ik my in betrekking met hen, die ik beschouw als meest waarschynlyk het vertrouwen van eene parlementaire meerderheid te hebben, en mocht ik er in slagen de vyf hooge staatsambten, door de nieuwe bepalingen in het leven geroepen, op te dragen aan mannen, die bereid waren onder een gemeenschappelyken leider te handelen, en met hem samen te werken tot verwezenlyking van die staatkunde, die zy het meest geschikt oordeelen, als te moeten voeren tot den bloei en den vooruitgang van deze kolonie.

" Door het aldus samengestelde ministerie, werd ik gedurende de vier of vyf opvolgende maanden geleid in de behartiging van de aangelegenheden des lands, en de maatregelen, die gedurende de tegenwoordige zitting aan uwe overweging zullen worden onderworpen, zyn met hunnen bystand voorbereid."

De voornaamste punten, die daarby in aanmerking komen, worden daarna in de aanspraak aangewezen.

Vervolgens wordt aangekondigd eene wetsvoordracht tot het brengen van veranderingen in de wyze van verkiezing der leden van den Wetgevenden Raad. Andere wyzigingen van staatsregelenden aard is het bewind niet voornemens dadelyk voor te slaan ; liever wil het een genoegzamen tyd laten, ten einde den tegenwoordigen regeeringsvorm den toets te doen doorstaan en aldus ook het vraagstuk meer te doen rypen, dat de Gouverneur van meeromvattenden en gewichtigen aard acht : dat van " gewestelyke besturen en federatie. "

" Dat eene confederatie van al de staten en koloniën van Zuid-Afrika zeer wenschelyk is," zegt Z. Exc. " is ontwyfelbaar ; maar op welke wyze die tot stand zal dienen te worden gebracht, en op welke wyze de kolonie (gewestelyk) zal worden ingedeeld, alsook of zoodanige indeeling noodig is te achten voor en aleer zoodanige confederatie kan plaats hebben, — dat zyn stukken van zwaarwichtigen aard, dat myne raadslieden, by al de zaken, die onmiddelyk hunne aandacht eischen, niet by machte zyn deswege eenige bepaalde voorstellen te doen."

Even wordt aangestipt het verzoekschrift uit het oostelyke gedeelte der kolonie tot afscheiding, en het antwoord dat deswege van de Ryksregeering ingekomen is. (Men weet dat dit op eene beleefde weigering of althans een zeer onbepaald uitstel nederkomt).

Over de geschillen met den Oranje-Vrystaat wordt het stilzwygen in acht genomen, en opmerkelyk kort is wat gezegd wordt over het nieuwe bestuur op de diamantvelden. " Daar geen annexatie van de diamantvelden aan de kolonie heeft plaats gehad, en daar de inwoners aldaar den wensch hebben uitgedrukt tot het bekomen van een meer geregelden en afdoenden regeringsvorm dan ik aanvankelyk gemachtigd was te vestigen, zoo heeft het Harer Majesteit behaagd open brieven uit te vaardigen, waarby West-Grikwaland tot eene provincie wordt verklaard, staande onder den luitenantgouverneur, die bygestaan zal worden door een Wetgevenden Raad, bestaande deels uit door het bestuur benoemde deels uit verkozen leden."

De Gouverneur besloot aldus :

" Moge de geest van vryheid en eendracht u in uwe beraadslagingen ten gids zyn, en u in staat stellen de veelomvattende taak der zelf-regeering, thans aan u opgedragen, uit te oefenen met het oogmerk, om aan de kaapkolonie eene duurzame plaats te verzekeren, onder de bloeienste en gewichtigste koloniale bezittingen van Groot Brittanje's Ryk."

— By den Minister Forster vervoegde zich dezer dagen eene deputatie, die, namens een aantal Werklieden-vereenigingen in 't East-end van Londen, hem kwam verzoeken de bestaande Zondagswet ook ten opzichte van musea en tentoonstellingen te handhaven, en dus niet toe te geven aan 't verlangen dat die inrichtingen 's Zondags geopend wierden.

De beweeggronden van deze deputatie waren eigenaardig. Zy hadden niets te doen met de gewone begrippen van kerkelyk Puritanisme. De 40,000 werklieden, die de deputatie vertegenwoordigde, bezochten—zóó verklaarde zy—des Zondags geen kerken. Sabbath-heiliging was hun onverschillig. Maar zy wenschten den wekelykschen rustdag, louter als zoodanig, ten strengste gehandhaafd te zien ; en dáárom slechts hadden zy bezwaar tegen 't openstellen van musea en soortgelyke plaatsen.

De *Times* vraagt, waarom toch die 40,000 werklieden, die hun wekelyksche rust bedreigd wanen door 't openstellen van gelegenheden tot onschuldige en nuttige uitspanning, geen kwaad zien in den arbeid van tappers en spoorwegbeambten op Zondag ; en of 't naar hun zin zou wezen, indien de Regeering, behalve de musea, op den eersten dag der week ook de kroegen en theetuinen sloot—?

— In de Lithauen en in de Zuidwestelyke gouvernementen Kieff, Volhynië en Pedolië hebben zich gedurende de jongst verloopen jaren zeer vele Israëlieten gevestigd, die zich op den landbouw toeleggen. Zonder dat van de zyde der regeering daartegen beletselen in den weg werden gelegd, hebben zy een groot aantal landhoeven in pacht genomen ; 819 hoeven ter gezamenlyke grootte van ruim 500,000 desschinen, hebben zy in huur en 12 hoeven, ter grootte van 18,000 dess., hebben zy aangekocht. Daarenboven bebouwen zy een groot aantal landhoeven, die zy door tusschenpersonen in huur hebben.

Ook andere vakken van nyverheid oefenen zy uit in genoemde gouvernementen. Zoo zyn zy in het bezit van 9/10 gedeelten der branderyen, 5/6 gedeelten der brouweryen en 1/4 gedeelten der suikerraffinaderyen. Het aantal Joodsche handwerkslieden staat reeds gelyk met dat der Christenbevolking van deze klasse ; wat den kleinhandel betreft, deze is byna geheel in handen van de Israëlieten ; ook met den groothandel is dit voor een aanmerkelyk gedeelte het geval. Zoo hebben zy zich sedert eenigen tyd byzonder toegelegd op den houthandel ; zy zyn thans in het bezit van ruim 12,000 desschinen der beste woudgronden, waarvan het geboomte allengs wordt geveld.

Deze nieuwe landbouwende bevolking heeft zich in de genoemde gouvernementen Kieff, Volhynië en Podolië gedurende de jongst verloopen 15 jaren gevestigd. De regeering heeft van hare zyde veel daartoe bygedragen.

— Geen leger in de wereld heeft naar evenredigheid zoo veel officieren als het Spaansche. Het effectief op voet van vrede bedraagt 80,-000 man voor het leger in Europa en 35,000 man voor de kolonien in Azie en Amerika. Nu telde men, vóór de jongste castastrophe, in het Spaansche leger 8 maarschalken, 60 luitenants-generaal, 120 divisie-generaals en 271 brigade generaals, daarenboven nog de generale staf met 170 officieren.

Het vroeger hellebardierscorps telde 200 soldaten en 43 officieren. De infanterie telde 30 officieren voor elk bataillon ; elk kavalerieregiment telde er 30, het genie-corps 260, de artillerie 720, de gendarmerie en de carabiniers 900.

In den *Moniteur Universel* wordt een nog sterker voorbeeld aangehaald van een veelhoofdig leger :

Een onzer vrienden constateerde, op een reis langs de kusten van de Stille Zuid-Zee, te Cobija, de eenige haven van Bolivia, de tegenwoordigheid van een garnizoen, bestaande uit 30 a 35 soldaten met meer dan 400 generaals en officieren van alle rangen aan het hoofd.

Een pronunciamento is in dat land dan ook een uitmuntende gelegenheid om tot generaal benoemd te worden en elke maand biedt er zich zulk een gelegenheid aan.

Om dien stroom van generaals wat te keeren, zag Santa-Anna zich, gedurende zyn dictatuur in Mexico, verpligt, het volgende curieuse decreet uit te vaardigen :

" Alleen militairen zullen tot generaal kunnen benoemd worden."

— De *Birzevyzja Viedomosti* van Petersburg behandelt de vraag : of de tegenwoordige staat van zaken in Europa bevorderlyk voor den vrede is. Gedurende het laatste jaar had in Europa gemiddeld ieder hoofd van een huisgezin 18 roebels (1 roebel = ƒ 1.90) te betalen voor de verdediging van zyn land. Die som verschilt in enkele landen aanmerkelyk, b. v. in Frankryk 12 roebel—45 kopek ; in Turkye 12—20 ; in Denemarken 11—40 ; in Griekenland 11—20 ; in Duitschland 10—75 ; in Italie 10—65 ; in Oostenryk 10—5 ; in Belgie 9—10 ; in Nederland 8—80 ; in Spanje 8—50 ; in Portugal 8—5 ; in Zweden en Noorwegen 6—85 ; in Zwitserland 5—25. Het meest wordt dus opgebragt in de Staten, die midden-Europa omringen ; het gemiddelde in Duitschland en Oostenryk en het minst in de Staten, die het verst van Midden-Europa verwyderd zyn. Deze sommen stygen daarenboven ieder jaar. In 1870 kostte het Russische leger 140 millioen roebels, thans 166, en de uitgaven voor de vloot zyn van 17 op 25 millioen gestegen. De tyd is niet ver meer af, zegt het blad, dat Europa, verblind door de Pruissische beschaving, zyne geheele mannelyke bevolking onder de wapenen zal hebben ....Dat alle volken zich zooveel mogelyk wapenen, bewyst geen groot vertrouwen in de vredelievendheid van het Duitsche ryk, en het Russische volk haakt naar de voltooijing zyner nieuwe organisatie, want het weet, dat zyn nabuur een gewapende natie is, wiens denkbeelden van menschelykheid en beschaving van dien aard zyn, dat alle landen hun uiterste krachten inspannen, om in hun verdediging te voorzien.

— Reeds sinds eenigen tyd was het gerucht verspreid, dat de Pruissische Regeering aan den Landdag zou voorstellen, de sterk toenemende landverhuizing te keer te gaan, of althans zooveel mogelyk te belemmeren, door haar met eene betrekkelyk hooge belasting te bezwaren. Naar men zeide, gevoelde de Regering zich daartoe gedrongen, omdat, wanneer de landverhuizing op den tegenwoordigen voet nog eenigen tyd aanhoudt, de landbouw gevoelig er onder zal lyden. Het gerucht blykt nu echter onjuist te zyn. Wel heeft een grondbezitter dat denkbeeld in de ministeriele kringen geopperd, maar de Regeering wil er niets van hooren. Daarentegen is by haar de vraag gerezen, of er geen maatregelen kunnen worden genomen, om de landverhuizing voor dienspligtige personen moeijelyker te maken, daar er op 't oogenblik alleen in Pommeren tegen niet minder dan 1157 personen bevel tot aanhouding is uitgevaardigd, omdat zy zich door landverhuizing aan den militairen dienst hadden ontrokken.

— Een Amerikaansch luchtreiziger, prof. Donaldson, is van plan om dezen zomer de Atlantische zee over te steken en in Ierland weder te dalen. De reusachtige ballon, waarmede hy deze reis wil doen, weegt 2000 pond en kan 268,000 voet gas bevatten, is voorzien van twee kleine reservoirs om het door lekken verloren gaande gas aan te vullen, benevens van een electrischen toestel om licht te branden. Hy berekent dit reisje te volbrengen in minstens zeventien uren of hoogstens twee en een halven dág, en zoo de proef goed gelukt, een ballon-mail rondom de aarde in te richten voor reizigers en brieven.

— Dezer dagen is mededeeling gedaan van het plan des heeren de Lesseps tot het aanleggen van een spoorweg door Midden-Azië, van Orenburg naar Peschawer. De *Economist*, dit plan van een Engelsch standpunt beoordeelende, ontzegt daaraan alle waarde, eensdeels wegens de veelvuldige bezwaren aan den outworpen weg verbonden, en anderdeels wegens de geringe winst aan tyd, welke hy zal opleveren. De spoorweg zou uit twee deelen bestaan : een Russische lyn van Orenburg naar Samarkand, ter lengte van 1500, en een Britsch-Indische van Peschawer naar Samarkand, ter lengte van 850 Engelsche mylen. De afstand van Calais naar Peschawer zou 7500 Engelsche spoorwegmylen bedragen, en de reis, volgens den ontwerper, in een week tyds afgelegd kunnen worden.

— Aan de *Pall Mall Gazette* ontleent men de volgende beschryving van het leven te Weenen :—

Geen aangenamer, geen amusanter plaats is er in de wereld—namelyk voor wie vryen tyd en geld genoeg heeft—dan de hoofdstad van Oostenryk. Om in de hoogste kringen toegelaten te worden, dient men te behooren tot een der groote adellyke familien van Europa : want de Oostenryksche adel is nog immer zeer exclusief ; geen koopman, hoeveel malen ook millionair, vindt genade in zyne oogen. Maar de klasse der *parvenus* zelf heeft zich aaneengesloten, vormt eene weelderige en levenslustige côterie, en verleent gaarne aan vreemdelingen een schitterende gastvryheid. En bovendien—zelfs zonder éénige introductie by inwoners, behoeft de reiziger zich te Weenen geen oogenblik te vervelen. Om te beginnen, heeft hy de schouwburgen, die goedkooper en in vele opzigten beter zyn dan de Parysche ;—zy zyn het *rendez-vous* van alle klassen—van den Croatischen sjouwerman af, tot den Keizer, dien men vier of vyf avonden in de week in zyne loge kan zien, hartelyk lagchend om de

dwaze, onverbeterlyk opgevoerde farces en operettes. Dan, na afloop van de theatres, breekt het vrolykste uur van den avond aan. Geheel Weenen gaat souperen; de restaurants zyn opgepropt, de straten vol leven en beweging—op een uur dat ze te Londen reeds spookachtig leeg en donker zyn. Aanlokkelyker nog dan de schouwburgen, zyn de Weener zomer-theaters; lagchende, goed-verlichte tuinen, waar men, in een gemakkelyken rottingstoel gezeten, versche lucht inademt en kostelyk comediespel aanschouwt, onder het genot van een Smyrnasche sigaar en een glas goudgeel, yskoud lagerbier. In die tuinen treft men een deftig publiek aan: tal van dames, waarvan de meeste zeldzaam bevallig zyn. Want de Weener vrouwen zyn bekend zoowel om hare schoonheid, als om de keurigheid en kostbaarheid van hare toiletten, en de bevallige losheid van hare manieren.

Men heeft dikwyls de Oostenrykers by Engelschen vergeleken. Inderdaad—beide nationaliteiten gelyken op elkander in uiterlyk en door sommige karaktertrekken. Maar de Oostenryker komt hierin meer den Franschman naby, dat hy het grootste deel van zyn leven slyt buitenshuis. Het *Café* is des Weeners eigenlyk thuis. Geen Weener *homme d'affaires* heeft het zóó druk, of hy kan, midden op den dag, een half uur uitbreken om met een vriend of bezoeker even de straat op te slenteren, — een ganzelever-pasteitje (een der fyne hapjes van de Weener keuken) te gaan snoepen, en een *schoppe* bier te gaan drinken. 't Moet dan ook gezegd worden, dat de Weener *cafés* verleidelyke inrigtingen zyn, verleidelyk door *chique* en ruimte, door prettige gezelligheid, uitgezocht consumabel; de meest vlugge, beleefde bediening, en — in de voornaamste althans — voortreffelyke avondconcerten, van welke het *Fredemblatt* dagelyks de programmas bevat, tegelyk met eene menigte andere nuttige wenken voor hen, die den tyd wenschen te dooden. Byzonder schoon zyn de omstreken van Weenen, Baden, Voslau, Hitzing, Schönbrunn en de kloosters aan de oevers van den Donau, beiden tallooze verrukkelyke uitstapjes per rytuig, spoortrein of stoomboot. Naar Schönbrunn loopt tegenwoordig ook een paardespoor.

— In de jongste vergadering van het wetenschappelyk congres, te Pau gehouden, heeft de heer A. d'Abbadie o. a. het volgende medegedeeld van zyn reizen in Afrika:

Aan het hof van den koning van Narea, een der staatjes van Nubie, liet de heer d'A. een looden rytuigje zien, dat zich geheel alleen bewoog. De Vorst vatte daardoor zulk een dunk van den vreemdeling op, dat hy hem als gezant naar den sultan Kaffa zond, om diens dochter ten huwelyk te vragen voor den heerscher van Narea. De Sultan, die ook van het wonder met het rytuigje vernomen had, stelde den gezant den eisch, dat hy een rivier, die door zyn ryk liep, zou tegenhouden en droog naar de overzyde zou komen. De heer d'A., die niet durfde weigeren, daar zyn leven in gevaar verkeerde, beloofde het wonderwerk te verrichten. Toen hy op den bepaalden dag in Arabisch gewaad met een lans in de hand voor de rivier stond, kreeg hy een inval, die alle moeilykheden uit den weg ruimde. "Ik kan de rivier stremmen," sprak hy tot den Sultan, "maar het staat niet in myn macht haar den gewonen loop te doen hernemen. Zy vormt de grens uwer staten en uwe naburen zullen u dus overvallen over het droge gedeelte. Weet dus wel, dat ik het water slechts op *uw bevel* ga tegenhouden."

De Sultan was zóó overtuigd van de juistheid dezer opmerking, dat hy van zyn eisch afzag en den reiziger, die het zoo wel met hem en zyn ryk meende, toestond geheel vry rond te trekken en heen te gaan.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Curaçao den 1 Augustus 1873.

NAMENS den Heer Gouverneur wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 9 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 15 oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een önce minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

DE Pakket (Engelsche mail) vertrekt op *a. s. Donderdag, den 7 dezer;* de brievenzakken zullen op dien dag *des middags twaalf ure precies* gesloten en *na dien tyd geene brieven meer ontvangen worden.*

Curaçao den 1 Augustus 1873.
De Commis belast met de Post-directie,
J. F. K. VAN EPS.

Administratie van Financien.

HET Gouvernement van voornemen zynde om het effect op Pietermaai onder No. 204 (bekend onder den naam van *Chère Asile* en ook van *Klein St. Barbara)* het Gouvernement in eigendom aankomende, over te doen voor een gebouw geschikt als Schoollocaal, zoo gelieven de genen, die daartoe genegen zyn, zich aantemelden ter Administratie van Financien uiterlyk op Dingsdag den 5 Augustus e. k.

Ten aanzien der grootte als anderszins van het verlangde locaal, kunnen belanghebbenden de vereischte informatien bekomen by den heer Chef van het bouwdepartement.

Curaçao den 24 July 1873.
De Administrateur van Financien,
GORSIRA.

Lyst van de ter Postery alhier liggende brieven, aangebragt gedurende de laatste acht dagen.

Chery Namias.

Curaçao den 1 Augustus 1873.
De Commis belast met de Post-directie,
J. F. K. VAN EPS.

BERIGT.

DE ondergeteekende biedt het publiek zyne diensten aan, als BOEKHOUDER enz., op respectabele kantoors. Inmiddels houdt hy zich gerecommandeerd tot het byhouden van Koopmansboeken, tegen redelyke vergoeding.

Het hem van Gouvernementswege toegekend Scheeps- en Handelsmakelaarsambt, oefent hy mede uit, over alle hem toevertrouwde cerzame commissies, tegen $2\frac{1}{2}$ ten honderd; nogtans onder geene voorwaarde dezulken, betrekking hebbende, met het aanzoeken van gelden op obligaties, hypotheeken of verdere beunhazeryen.

Curaçao, 29 July 1873.
C. H. TILLERMAN.

PIONEER MILL.

DE ondergeteekende heeft de eer hierby te berigten dat de pryzen van MAISMEEL van af heden zyn als volgt:

WITTE .... à ƒ3. — per schepel.
ZEMELEN .... „ „ - 50 „ „

Curaçao den 1 Augustus 1873.
JOHN C. PRINCE JMz.

TEATRO NAAR.

POR causas imprevistas y queriendo en un todo complacer á mis favorecedores he aplazado mi funcion de gracia para el *Lúnes 4 de Agosto.* Doy las gracias á las personas que me han honrado recibiendo las localidades y espero las conserven para dicho dia.

EMILIO MUÑOZ Y DAVID.

Dienstbeurt als Bestuurder by de Spaar- en Beleenbank.

Zaturdag den 2 Augustus 1873.
De Heer A. Guilhoux.

Vereenigde Protestantsche Gemeente.

GODSDIENSTOEFENING op *Woensdag,* 6 Augustus, des avonds ten half 7 uur.

CURAÇAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.—*Juli.*

25 ned. schr. Adelaida, 10 t., v. Grieken, Bonaire.
eng. „ Eliza, 28 t., Rievac, Samana.
26 sp. schr. br. Encarnacion, 148 t., Gimenes, Malaga via La Guayra.
28 ned. bark Calypso, 9 t., Torbed, Bonaire.
„ schr. Amistad, 17 t., Sasso, Cumana
„ bark Graciella, 8 t., Martis, Bonaire.
„ schr. Carmelita, 7 t., Ponson, Aruba.
ven. bark Teolinda, 12 t., Esparza, Vela de Coro.
29 „ schr. Bella Avelina, 41 t., Laclé, Vela de Coro.
ned. „ Paq. de la Vela, 32 t., Brito, Vela de Coro.
„ bark Ceo, 6 t., Arnoldus, Bonaire.
30 ven. bark Helena, 13 t., Rodriguez, Pto. Cabello.
ned. schr. Mara, 40 t., Vinck, Vela de Coro.
„ bark Jane, 5 t., Anjel, Bonaire.
„ schr. Orion, 10 t., Vos, Bonaire.
„ „ Adelaida, 10 t., van Grieken, Bonaire.
„ „ Providencia, 25 t., Felix, Vela de Coro.
„ „ Julia, 35 t., de Groot, Barcelona.
ven. bark Rosalia, 6 t., Tromp, Aruba.
31 ned. boot Dos hermanos, Iradi, Bonaire.
„ bark Maria Elisabeth, 8 t., Nicolaas, Bonaire.
„ schr. Cumarebo, 32 t., Prince, Vela de Coro.

UITGEKLAARD.—*Juli.*

26 ned. schr. Mara, Vinck.
ven. bark Concepcion, Paula.
ned. schr. Adelaida, v. Grieken.
„ „ Cumarebo, Prince.
28 ven. „ Cisne, Prince.
29 „ bark Teolinda, Esparza.
ned. „ Graziella, Martis.
„ schr. Francisca, Piar.
„ brik Geertina, Mooi.
30 „ schr. Porteña, Ernst.
„ „ Carmelita, Ponson.
31 ven. „ Bella Avelina, Laclé.
„ bark Rosalia, Tromp.
ned. schr. Amistad, Sasso.
„ „ Paq. de la Vela, Brito.
Augustus.
1 ven. bark 22 de Marzo, Floris.

VERTROKKEN: Donderdag, den 31 Juli, naar Amsterdam, de Nederlandsche Brik *Geertina,* Kapitein *Mooi,* en als passagiers 18 militairen, wier tyd van dienst verstreken is.

Uit Surinaamsche Couranten.

Paramaribo, den 2 July 1873.— Het, op gisteren, door de geëmancipeerden gevierde feest der opheffing van het Staatstoezigt is kalm en met de meeste orde afgeloopen.

Ofschoon eenige dagen te voren zware regenbuijen waren nedergevallen, scheen de natuur te willen medewerken om de vreugde van dezen dag te verhoogen: een schoone morgen, een heerlyke middag en een schitterende avond, viel den feestvierenden ten deel.

Reeds zeer vroeg stroomde eene tallooze menigte in sierlyken dos naar het kerkgebouw der Moravische Broedergemeente, ter bywoning van de Godsdienstoefening, waarmede het feest van den dag werd aangevangen.

Voor die gelegenheid was de kerk keurig en smaakvol met guirlandes en kransen versierd; langs het geheele binnendeel waren de indrukwekkende woorden te lezen van de 1e. en 2e. versen van Ps. 103, terwyl de drie zyden van den katheter, waarachter eene trophée van loof en bloemen was aangebragt, met toepasselyke opschriften uit den Bybel prykten.

De toevloed der feestvierenden en van belangstellenden uit alle rangen en standen was zoo groot, dat het ruime gebouw allen niet kon bevatten. Behalve eene menigte, die zich op de plaats van het erf verdrongen, was de straat byna ontoegankelyk. De plegtigheid werd opgeluisterd door de tegenwoordigheid van zyne Excellentie den Gouverneur en diens gezin.

De feestviering ving te *half negen ure* aan met de voorlezing der Proclamatie van den landvoogd, waarna een mannen-dank-koor der Gemeente, werd aangeheven: vervolgens het "*Hallelujah*" (*Gado almagti tiriwi Kondré*: De almagtige God bestuurt ons land) uit Händels Oratorium Messias, met Neger-Engelschen text van den leider van het feest: de Eerwaarde broeder Heijde. De uitvoering was uitmuntend en werd gevolgd door een gezang van de terschool gaande kinderen en een godsdienstig lied der gemeente.

Na afloop dezer liederen hield de Hoofdvoorstander, de Eerwaarde heer H. E. Langerfeld, eene voor die gelegenheid toepasselyke rede, naar aanleiding van het Evang. van Johannis 8 v. 36, daarby de vrygemaakten wyzende op de beteekenis van dit voor hen zoo gewigtig feest, vooral op hunne burgerpligten, en hen krachtig op het hart drukkende om, door hun gedrag, zich dat groot geschenk waardig te maken.

Na afloop van de Godsdienstoefening stroomde de jubelende menigte naar het Gouvernements Hotel om aan Z. Exc. dank te gaan betuigen voor hetgeen hun was te beurt gevallen. Met minzaamheid door Z. Exc. aangesproken, verwyderden zich de feestvierenden om, onder gepaste vreugde, den dag verder door te brengen, welke te half drie uur des namiddags en des avonds te 7 uur, onder toevloed van eene even talryke schare, door godsdienstig gezang en dankzegging besloten werd

— Onder den titel "het nieuwe Rome" leest men in het *Journal de Rome* het volgende:

"Toen het Rome der Keizers voor dat der Pausen plaats maakte, verrees eene tweede stad aan het uiteinde van de eerste, even alsof byv. een nieuw Parys op het Champ de Mars werd opgericht: het is voornamelyk op de plek van het oude *Campo de Marzo*, op den linkeroever van den Tiber, dat het pauselyke Rome gebouwd is. Langzamerhand werd het Rome der oude dagen, het Rome van de republiek en van het Keizerryk, verlaten. Tusschen de in puin gevallen gedenkteekenen zyn groote ruimten overgebleven, en de doode hand droeg er toe by, om dien staat van zaken te bestendigen en te vergeren. Thans, nu het Rome der Keizers en Pausen het Rome der Italianen is geworden en de doode hand verdwenen is, komt men in het bezit van onmetelyke terreinen, die tot verlatenheid waren gedoemd, doch waar de hedendaagsche beschaving een nieuw leven zal te voorschyn roepen. De omstandigheden verleenen aan dit werk een byzonder karakter; het betreft hier niet slechts eene industrieele, maar ook eene vaderlandslievende onderneming, want Rome moet op de hoogte blyven van de taak, welke het te vervullen heeft, en terwyl het in al de voordeelen der moderne beschaving zal gaan deelen, mag het niets verliezen van het grootsche karakter, hetwelk het sedert eeuwen kenmerkt. Terwyl nieuwe wyken op de Viminale en Esquilino, in de nabyheid van het spoorwegstation, verryzen, hebben de werkzaamheden aan den Coelius een aanvang genomen. De Coelius, een der zevende heuvels van het oude Rome, tusschen de Palatynsche en Esquilynsche heuvels, strekt zich aan den eenen kant uit van het paleis der Cesars tot aan de kerk van Sint Jan van Lateraan, en aan den anderen kant van de kerk van den H. Clementius tot die van den H. Gregorius; op den top des heuvels bevinden zich de kerken van de H. Johannes en Paulus, en van San Stevano Rotondo. Dit was een der aangenaamste wyken van den vroegeren tyd, met een prachtig gezicht op de Albaneesche heuvelen. De verlenging van de *via dei serpenti*, welke op den voet van den Coelius, by het Colyseum, zal uitloopen, moet de nieuwe wyk van Coelius in spoedige en gemakkelyke gemeenschap brengen met de *via nazionale*, welke het centrum van het plein *Thermae* (by het spoorwegstation) met het uiteinde van het plein van het Quirinaal verbindt. Overigens zal door het maken van breede verbindingswegen en de uitbreiding, welke reeds thans meer en meer aan de middelen van vervoer wordt gegeven, de afstand even spoedig te Rome verdwynen als dit byv. te Parys het geval is. Ongetwyfeld zal nog het tegenwoordige geslacht op de thans zoo open vlakten van den Coelius en den Esquilinus gebouwen van allen aard zien verryzen: en zullen prachtige en talryke gebouwen zich verheffen tusschen Santa Maria Maggiore en St. Jan van Lateraan, evenals tusschen het spoorwegstation en het Colyseum. Onder de vereenigingen, welke zich gevormd hebben, telt men ook de Coelius-maatschappy, welke 122 kleine paleizen zal oprichten op een terrein van honderdduizend meter, dat zy heeft aangekocht."

Gedrukt ter Drukkery van
A. L. S. MULLER &
C. J. & A. W. NEUMAN Fz.